

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 3Csp/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819200195
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Chlebo
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5819200195.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudcom JUDr. Martinom Chlebom, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Tomáš Kušnír, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX/X, T., právne zastúpený: zastúpený: JUDr. Dušan Serek, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Nová Doba 489/15, Nižná, pracovisko Hattalova 373/3, Námestovo, v konaní o zaplatenie 311,36 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 16.03.2016 na Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž domáhal (ďalej len „Rozhodcovský súd“), aby Rozhodcovský súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť v prospech žalobcu sumu 311,36 EUR, úrok z omeškania 20,24 EUR, ročný úrok z omeškania 8,75% zo sumy 198,75 EUR od 21.11.2013 do zaplatenia a náhradu trov rozhodcovského konania.

2. Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

3. Rozhodcovský súd vydal dňa 31.08.2017 rozhodcovský rozsudok. Tento rozhodcovský rozsudok bol však rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 21.08.2018 pod sp. zn. 2Csr/1/2017 zrušený, okrem iného aj z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. Keďže žalovaný svojim podaním doručeným súdu dňa 08.02.2019 navrhol pokračovanie v konaní, tunajší súd pokračoval na základe tohto v návrhu v konaní. Procesné postavenie strán v tomto konaní (to kto je žalobcom a kto žalovaným) je totožné s procesným postavením strán v konaní pred Rozhodcovským súdom.

4. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 04.06.2007 uzatvorila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej ako „pôvodný veriteľ“) so žalovaným Zmluvu o poskytnutí rýchlej pôžičky č. 2049122 (ďalej len „Zmluva o pôžičke“), na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému pôžičku vo výške 30.000,00 SKK (995,81 EUR). Žalovaný sa zaviazal uhradiť poskytnutý úver v 42 mesačných splátkach vo výške po 1.109,00 SK (36,81 EUR). Z predpísaných úhrad v celkovej výške 1.512,62 EUR žalovaný uhradil sumu vo výške 1.163,87 EUR. Žalovaný sa tak dostal do omeškania s úhradou sumy vo výške 348,75 EUR. Podľa bodu Všeobecných

obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. Tiež sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.. Žalovanému boli tiež vyčíslené poplatky vo výške 112,61 EUR. Žalovaný po postúpení pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu vykonal úhrady v celkovej výške 150 EUR. Žalovaná suma vo výške 311,36 EUR tak pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 348,75 EUR a z poplatkov vyčíslených v zmysle bodu 12 Všeobecných obchodných podmienok vo výške 112,61 EUR znížené o úhrady žalovaného vykonané po postúpení pohľadávky vo výške 150 EUR. Ďalej žalobca vo svojich vyjadreniach uviedol, že žalovaný potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených a poukázal na čl. 3 Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach z 15.07.2013 (ďalej len „Dohoda o uznaní záväzku“), v ktorej je jednoznačne, zrozumiteľne a jasne uvedené, že účastníci Dohody o uznaní záväzku vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Ďalej žalobca vyslovuje názor, že vedomosť o premlčaní dlhu nie je nevyhnutná na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhej vety Občianskeho zákonníka, nakoľko zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Uznanie premlčaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. Žalobca ďalej uvádza dohoda o zmene v obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, pričom žalobca ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej úpravy a tak sa na Dohodu o uznaní záväzku nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

5. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

6. Žalovaný sa bránil, tak že vzniesol námietku premlčania, nakoľko považoval celý uplatnený nárok za premlčaný. Zmluva o pôžičke bola uzavretá ešte v roku 2007. O tomto premlčaní mal žalobca určite vedomosť, pretože využitím nekalej obchodnej praktiky chcel dosiahnuť vymožiteľnosť svojej pohľadávky a to podpísaním Dohody o uznaní záväzku, teda v čase kedy už bola pohľadávka žalobcu premlčaná. Uznanie záväzku nie je právne účinné, pretože dlžník o tom, že dlh je premlčaný nevedel, a ani nevie, čo premlčanie znamenalo, keď podpisoval Dohodu o uznaní záväzku na parkovisku v Žiline bez akéhokoľvek vysvetlenia. Navyše prílohou Dohody o uznaní záväzku je aj dotazník, v ktorom sa žalobca snažil zakomponovať vedomosť žalovaného o premlčaní dlhu. V tomto prípade treba Dohodu o uznaní záväzku a tiež dotazník k nej považovať za formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok žalobcu vo forme povolenia splátok dlhu, avšak jeho cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku. Ak dlžník podpisuje túto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, a v tomto prípade dokonca premlčaný, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie dlhu je cieľ sledovaný predovšetkým žalobcom ako veriteľom a nie dlžníkom, keďže ide o predformulované tlačivá, dlžník pri ich podpise nemôže ovplyvniť ich obsah. V danom prípade ide o dojednanie v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, ako neprijateľná podmienka podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukazom na ust. § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka, ktorá je preto neplatná. Žalovaný zároveň namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto konaní, nakoľko žalovanému ako dlžníkovi nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa a v konaní žalobca nepredložil zmluvu o postúpení žalovanej pohľadávky. Žalovaný ďalej uvádza, že žalobca podpísal Zmluvu o pôžičke a žalovaný podpísal len žiadosť o poskytnutie pôžičky. Text týchto dvoch dokumentov sa však zásadne líši, a preto žalovaný Zmluvu o pôžičke považuje za absolútne neplatnú. Z takéhoto neplatného úkonu potom žalobcovi vyplýva nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý je však tiež už premlčaný.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis k tejto veci a súdny spis k veci sp. zn. 3Csp/11/2019, najmä návrhom na začatie konania podaným na Rozhodcovský súd, rozhodcovským rozsudkom z 31.08.2017, žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku, Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach z 15.07.2013, dotazníkom z 15.07.2013, rozhodcovskou zmluvou z 15.07.2013, Zmluvou o pôžičke, žiadosťou o poskytnutie pôžičky, prílohou o postúpení pohľadávok, vyjadrením žalobcu z 12.12.2017, oznámením pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky z 27.03.2013, oznámením žalobcu o postúpení pohľadávky z 27.03.2013, výzvou k úhrade z 27.03.2013, podacím hárkom, vyjadrením žalovaného z 18.01.2018, zápisnicou z

pojednávania z 21.05.2018, rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 2Csr/1/2017 z 21.05.2018, návrhom žalovaného na pokračovanie v konaní z 07.02.2019, vyjadrením žalovaného k žalobe z 05.09.2019, vyjadrením žalobcu z 14.10.2019, vyjadrením žalovaného z 11.11.2019, vyjadrením žalobcu z 15.05.2020 spolu s prehľadom splátok a úhrad, špecifikáciou žalobcu z 18.05.2020.

8. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka.

9. Podľa § 17 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, pôvodný veriteľ je povinný o postúpení podľa odseku 1 spotrebiteľa bezodkladne informovať; to neplatí, ak pôvodný veriteľ po dohode s nadobúdateľom práv naďalej spravuje spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi.

10. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka:

(1) Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

(2) Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

11. Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aj aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku existenciu, resp. platnosť zmluvy o postúpení. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4 Obo 210/01)

12. Nakoľko sa žalovaný namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto konaní, musel sa súd najskôr vysporiadať s touto námietkou žalovaného. Z predložených listín (oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky z 27.03.2013, oznámenie žalobcu o postúpení pohľadávky z 27.03.2013, podací hárok) súd zistil, že oznamovacia povinnosť postupcu (pôvodného veriteľa) voči dlžníkovi (žalovanému) bola splnená, tým že pôvodný veriteľ postúpenie pohľadávky oznamoval žalovanému listom z 27.03.2013, ktorý adresoval na adresu G. XX, T., ktorú žalovaný uviedol v žiadosti o poskytnutie pôžičky. Pokiaľ aj žalovaný toto oznámenie neprevzal, nemôže mať takéto neprevzatie pošty žalovaným negatívne dôsledky na splnenie si oznamovacej povinnosti zo strany pôvodného veriteľa, nakoľko aj ak žalovaný v tom čase na uvedenej adrese nebýval (v dokumentoch z 15.07.2013 uvádza adresu Š. XXX/X, T.), súd musí daný stav vyhodnotiť tak, že objektívne nebolo v silách pôvodného veriteľa alebo žalobcu zistiť jeho vtedy aktuálne bydlisko, pokiaľ im ho sám žalovaný ako druhá zmluvná strana neoznámil. Nakoľko mal súd za preukázané, že došlo k oznámeniu postúpenia pohľadávky žalovanému pôvodným veriteľom, súd ďalej neskúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko už samotné oznámenie zo strany pôvodného veriteľa založilo vzťah medzi žalobcom a žalovaným. Súd preto vyhodnotil túto skutočnosť tak, že žalobca má v tomto spore aktívnu vecnú legitímáciu.

13. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

15. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Zo Zákona o spotrebiteľských úveroch okrem iného vyplýva, že súčasťou podnikania v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov je aj riešenie nesplácania spotrebiteľských úverov. Z pohľadu Zákona o spotrebiteľských úveroch sa okamihom postúpenia pohľadávky postupník dostáva do pozície veriteľa a je povinný dodržiavať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch. Je nepochybné, že vzťah pôvodného veriteľa a žalovaného bol spotrebiteľským vzťahom, na základe ktorého bola žalovanému poskytnutá pôžička. Pohľadávku z tejto pôžičky pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu. Tým sa však nezmenila tá skutočnosť, že uplatňovaný nárok vyplýva zo spotrebiteľského vzťahu a takto je k nemu potrebné pristupovať z pohľadu všetkých aspektov sporu, hoc žalobca uvádza, že svoj nárok odvodzuje od Dohody o uznaní záväzku, v ktorej žalobca, podľa jeho názoru, nevystupuje ako dodávateľ.

17. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii účinného k 04.06.2007, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

18. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 04.06.2007, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

19. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 100 prvej vety Občianskeho zákonníka, sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej.

21. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

22. Za pre tento spor rozhodujúcu skutočnosť súd považuje to, že po preskúmaní procesu uzatvárania Zmluvy o pôžičke súd zistil, že žalovaný podpísal len žiadosť o poskytnutie pôžičky, avšak nepodpísal samotnú Zmluvu o pôžičke, ktorá mala byť oboma stranami uzatvorená dňa 04.06.2007. Právna úprava pripúšťa (a aj v čase uzatvárania Zmluvy o pôžičke pripúšťala), aby podpisy zmluvných strán boli na viacerých listinách, avšak základným predpokladom uzatvorenia zmluvy takýmto spôsobom je, že ide o obsahovo totožné listiny. V posudzovanom prípade sa však zásadne líši text uvedený v žiadosti a v samotnej Zmluve o pôžičke. Z hľadiska teórie uzatvárania zmlúv možno potom dokument nazvaný ako Zmluva o pôžičke označiť ako návrh/protinávrh na uzatvorenie zmluvy a nie za riadne uzatvorenú zmluvu, nakoľko žalovaný nikde nevyslovil s takýmto obsahom Zmluvy o pôžičke súhlas. Zmluvu o pôžičke preto nemožno považovať za platne uzatvorenú zmluvu. Z neplatného právneho úkonu a zo skutočnosti, že pôžička bola reálne poskytnutá, potom vznikol nárok pôvodného veriteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia. Tohto nároku si musel byť pôvodný veriteľ, ako osoba právne zdatná v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov, vedomý, a preto sa stal jeho nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia premlčaným za dva roky odo dňa poskytnutia pôžičky, t.j. 30.05.2009. Nakoľko žalovaný v tomto konaní namietal, že žalobcom žalovaná pohľadávka je premlčaná, nemohol súd žalobcovi priznať žalobou uplatnený nárok.

23. Súd ďalej len podporne uvádza skutkové a právne posúdenia veci ku skutočnostiam tvrdeným stranami.

24. Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

25. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka:

Ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka:

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Na rozdiel od názoru žalobcu, má súd za to, že § 110 ods. 1 a § 558 Občianskeho zákonníka, obzvlášť ak ide o spotrebiteľskú vec, je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti a nemožno ich teda posudzovať oddelene, hoc by sa to prísne gramatickým výkladom mohlo tak javiť. Na základe uvedeného sa preto pre platné uznanie dlhu vyžaduje vedomosť dlžníka o tom, že jeho dlh je premlčaný. Súd už v rozsudku sp. zn. 2Csr/1/2017 z 21.05.2018 už konštatoval, že Dohoda o uznaní záväzku spolu s dotazníkom bola uzatváraná spôsobom, ktorý nesie všetky znaky nekalej obchodnej praktiky. Neboli vyvrátené tvrdenia žalovaného, že žalobca osobitne neprečítal a nevysvetlil jednotlivé vyhlásenia, vo vzťahu ku ktorým sa krížikom označoval jeho súhlas alebo nesúhlas, pričom mu mal byť daný na podpis len predtlačný formulár, pričom tieto listiny mu boli predložené na parkovisku v Žiline a podpisoval ich na kapote auta. Z uvedeného vyplýva, že zo strany žalobcu išlo o nedostatok odbornej starostlivosti vo vzťahu k žalovanému a to o to viac preto, že opomenul žalovanému vysvetliť podstatnú informáciu o dôsledkoch uznania premlčaného záväzku. Išlo o formulárové dokumenty vopred pripravené žalobcom, ktorých obsah nemal žalovaný možnosť ovplyvniť, zároveň žalovanému nebol vysvetlený obsah týchto dokumentov. Zo strany žalobcu tak išlo o postup, ktorý mal jednoznačne za cieľ obísť zákon a bol aj v rozpore s dobrými mravmi, a teda podľa § 39 Občianskeho zákonníka ho nemožno považovať za platný. Na základe uvedeného je preto zrejmé, že keby aj bola Zmluva o pôžičke riadne uzatvorená, nedošlo k platnému uzatvoreniu Dohody o uznaní záväzku a tým ani k začatiu plynutia novej premlčacej doby. Premlčacie doby sa pri splátkach úveru/pôžičky počítajú vždy od splatnosti danej splátky. Posledná splátka sa vzhľadom k počtu splátok a ich frekvencii stala splatnou koncom roka 2010 a premlčanou koncom roka 2013, t.j. viac ako dva roky pred podaním žaloby na Rozhodcovský súd.

28. Nakoľko súd vyhodnotil nárok žalobcu na vrátenie dlžnej istiny za premlčaný, nemohol priznať ani úrok z omeškania nakoľko ten je viazaný na dlžnú istinu a stal sa premlčaným tiež.

29. Žalovaný bol z procesného hľadiska v spore úspešný v rozsahu 100 %, súd mu preto v súlade s § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov súdneho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Námestovo. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 a 2 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).